

SENTÈNCIA 2000-17 DE 16 DE MAIG DE 2000

**RESPONSABILITAT ADMINISTRATIVA. Responsabilitat contractual.
Responsabilitat civil i responsabilitat administrativa.
Càrrega de la prova.**

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. J.R.V. va interposar recurs contra la decisió tàcita del Govern de refús de la sol·licitud núm. 95.143, presentada en data 9 de febrer de 1998, en la qual sol·licitava la reparació dels defectes constatats en l'aparcament soterrani radicat a la carretera nacional núm. 2 enfront de l'hotel Pellissé de Canillo.

2.- En la sentència de 29 de setembre de 1999, el Tribunal de Batlles ha estimat parcialment la demanda pel que respecta a la reparació de les filtracions d'aigua en l'aparcament soterrani radicat a la carretera nacional núm. 2 enfront de l'hotel Pellissé de Canillo.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 2 de desembre de 1999, el Govern manifesta principalment:

- que les filtracions d'aigua no han estat provades.

- que l'acció de responsabilitat està prescrita ja que els danys haurien aparegut l'any 1994 i la primera reclamació es va presentar l'any 1997, per tant el termini d'un any ja ha transcorregut i l'acció està prescrita, en aplicació de les disposicions de l'article 61 del Codi de l'Administració.

La sentència de primera instància no determina amb precisió el muntant dels danys i fixa un termini de 6 mesos per la reparació dels danys.

En la seva contesta de data 2 de gener de 2000, el Govern manifesta:

- que els danys invocats pel Sr. J.R.V. sobre altres terrenys que li pertanyen no queden provats i en tot cas, la responsabilitat és de naturalesa extracontractual, com l'ha jutjat l'Aute de la Sala Administrativa del Tribunal Superior.

El certificat signat pel Sr. T.V. no es pot considerar com una prova.

4.- En el seu recurs d'apel·lació de data 10 de desembre de 1999, el Sr. J.R.V. manifesta principalment:

- que els danys relatius a una bassa d'aigua i la pèrdua d'unes collites de tabac s'han de reparar igualment sobre la base de la responsabilitat contractual (en aplicació del pacte cinquè del conveni de data 4 de desembre de 1999). El demandant demana per tant l'aplicació dels principis de la responsabilitat contractual i principalment de l'article 55 del Codi de l'Administració.

- que la sentència no ha tingut en compte, el document signat pel Sr. T.V., i que prova, segons ell el dany sofert i la impossibilitat de llogar l'aparcament (veure foli 35).

- que segons l'aplicació dels contractes del 4 de desembre de 1991 i del 12 de març de 1993, s'ha de condemnar en base a aquest pacte al pagament de les costes processals al Sr. J.R.V. en les dues instàncies.

En conseqüència presenta les següents demandes:

- l'import de 400.000 pessetes mensuals en concepte d'haver deixat l'aparcament sense llogar des del mes de maig de 1994;

- procedir a reparar la bassa d'aigua produïda per una deficient plantejament i execució de les obres d'eixampla de la Carretera General núm. 2 en un altre terreny de la propietat anomenat "Prat sota la corba de la Creu del Pujal".

- indemnitzar en la quantitat de 23.175.476 pessetes per la pèrdua de 5.251 kg. de tabac, corresponent a la producció deixada de recollir per la no plantació anualment de 30.000 plantes de tabac els anys 1994, 1995, 1996 i 1997 juntament amb les corresponents primes en predi de la propietat anomenat Prat de la Mola d'una superfície de 9.800 m2, més els interessos legals a partir de la presentació de la sol·licitud de data 9 de febrer de 1998 (registrada en el M.I. Govern amb el núm. 95.143).

En la seva contesta de data 13 de gener de 2000, el Sr. J.R.V. afegeix que la realitat dels danys ha estat certificada pels perits practicades, principalment pel Sr. B.P. i pel Sr. V.B.

- que per la computació del termini de prescripció d'un any, el Govern no pot aportar la prova de la realitat dels danys apareguts en 1994;

- que en l'absència de contradiccions de la part del Govern, cal admetre el caràcter probatori de l'informe pericial del Sr. B.P.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'objecte del litigi consisteix en determinar, en primer lloc, el règim de responsabilitat aplicable als diferents danys invocats pel Sr. J.R.V..

Com ja ha manifestat aquesta Sala en l'Aute de 21 de setembre de 1998, la demanda presentada pel Sr. J.R.V. comporta dues accions de naturalesa diversa, que han de ser lògicament objecte d'un examen individualitzat.

En primer lloc, es pretén la reparació dels defectes apareguts en l'aparcament de la planta soterrània ubicat a la carretera Nacional-2, enfront de l'hotel Pellissé : es tracta d'una responsabilitat contractual derivada de l'hipotètic defecte de les obres de construcció de l'aparcament que va dur a terme l'administració a favor de l'interessat, d'acord amb els termes del conveni de 20 de desembre de 1989, amb les modificacions posteriors.

La segona acció pretén que es declari la responsabilitat de l'administració com a conseqüència dels danys soferts duran l'execució de les obres d'eixamplament de la carretera Nacional-2 en altres finques de la seva propietat, que no tenen cap relació amb els terrenys que foren objecte del conveni de 20 de desembre de 1989. Es tracta, doncs, d'un supòsit de responsabilitat extracontractual que ha de ser resolt d'acord amb les normes dels articles 58 i següents del Codi de l'administració.

Com ja ha jutjat el Tribunal de Batlles (punt Tercer de la Sentència recorreguda), aquesta acció s'ha de presentar per la via civil en front del contractista, en aplicació de l'article 58, apartat 5 del Codi de l'administració. Aquesta part del recurs d'apel·lació presentat pel Sr. J.R.V. s'ha, doncs, de rebutjar.

Tercer.- En segon lloc, cal examinar les modalitats d'exercici de la responsabilitat contractual, en el que fa referència als danys ocasionats a l'aparcament.

Convé, prèviament, remarcar que el termini de reclamació d'un any segons l'article 61 del Codi de l'Administració s'aplica únicament a les accions de responsabilitat extracontractual, cosa que no és el cas per la present acció.

Quart.- Quant a la prova dels danys ocasionats a l'aparcament

Com ja ha mencionat aquesta Sala en diverses ocasions, el jutge administratiu davant d'afirmacions contradictòries presentades per les dues parts, ha d'examinar en quina mesura les al·legacions que formen part de l'expedient són confirmades o desmentides.

En aquest cas, el Sr. J.R.V. havia avaluat en la primera instància el muntant dels danys ocasionats en 3.970.800 pessetes (veure foli 9 i 24). Un informe realitzat a demanda del Govern ha avaluat el muntant de les reparacions en 303.000 pessetes (veure foli 93), i ha reconegut per tant l'existència d'infiltracions d'aigua. Aquesta Sala conclou per tant que queda comprovat la existència de les infiltracions, i que solament es discuteix el muntant de les reparacions necessàries.

Ja que el dany és cert, el jutge pot ordenar la reparació material dels danys. Per tant, el Tribunal de Batlles ha condemnat correctament el Govern "a sanejar les filtracions d'aigües a l'aparcament soterrani del Sr. J.R.V." en un termini de sis mesos.

La decisió d'aquesta sentència no es contraria a l'article 54 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, en la mesura que els danys estan ben determinats (danys relatius a les filtracions d'aigües).

Cinquè.- El Sr. J.R.V. demana igualment un import de 400.000 pessetes mensuals en concepte d'haver deixat l'aparcament sense llogar des del mes de maig de 1994. El Sr. J.R.V. es limita a presentar un document signat pel Sr. T.V. declarant que el lloguer de l'aparcament se li havia proposat per un import mensual de 400.000 pessetes (veure foli 25). Però aquest document no es pot considerar com un element de prova de la realitat d'un perjudici. Només prova simples proposicions de lloguer i no pot considerar-se com a prova d'un perjudici cert.

Aquesta demanda s'ha de rebutjar.

Sisè.- No s'aprecien circumstàncies determinats d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer : Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel M.I. Govern i pel Sr. J.R.V.

Segon : Confirmar la sentència recorreguda i condemnar el Govern a sanejar els danys relatius a les infiltracions d'aigües a l'aparcament soterrani del Sr. J.R.V. en el termini màxim de sis mesos.

Tercer : No efectuar cap pronunciament especial en constes processals.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.